

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116227876
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116227876.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom G. R., J. XX, o zaplatenie 106,53 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 5. februára 2019 sp. zn. 38Csp/158/2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 5. februára 2019 č.k. 38Csp/158/2016-180.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 5. februára 2019 č.k. 38Csp/158/2016-180 zamietol žalobu a rozhodol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 106,53 € titulom poplatku za prerušenie dodávky zemného plynu (v sume 78,53 €) a titulom poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok (28 €).

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 25.9.2014 písomne zmluvu o dodávke plynu do odberného miesta v Košiciach, na Hutníckej ulici č. 16. Žalobca vyúčtoval žalovanej dodávku plynu na dohodnutom odbernom mieste za obdobie od 26.9.2014 do 18.4.2015 v sume 4,29 € faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou 31.5.2015 a za obdobie od 19.4.2015 do 25.11.2015 v sume 15,26 € faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou 10.2.2016, spolu 19,55 €. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2015, splatnou dňa 29.10.2015, žalobca vyúčtoval žalovanej sumu 78,53 € ako poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu. Faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.1.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.2.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.8.2015 a XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.9.2015 žalobca vyúčtoval žalovanej každou z vyššie uvedených faktúr sumu 3 € za vystavenie a zaslanie upomienky. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.3.2016 žalobca vyúčtoval sumu 10 € za vystavenie a zaslanie upomienky. Žalovaná sumy účtované vyššie uvedenými faktúrami nezaplatila.

4. O úhradách za dodávku plynu v celkovej výške 19,55 € rozhodol súd rozsudkom zo dňa 15. januára 2018 č.k. 38Csp/158/2016 - 80, a to výrokom I., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.2.2018. Výrok II., ktorým súd žalobu o zaplatenie sumy 106,53 € titulom poplatku za prerušenie dodávky zemného

plynu a titulom poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok, bol zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. októbra 2018 č.k. 6Co/130/2018-162, rovnako aj výrok III. o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Po vrátení veci predmetom konania bolo zaplatenie sumy 106,53 € s príslušenstvom titulom poplatku za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu (78,53 €) a poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok (28 €).

6. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 39, 52, 53, 488, 489 a 517 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., podľa §§ 4 a 5b zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa §§ 15, 47 ods. 1, 48 a 69 zákona 251/2012 Z.z. o energetike.

7. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok v prevyšujúcej časti žaloby o zaplatenie sumy 106,53 € s príslušenstvom je nedôvodný.

8. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/422/2014 konštatoval, že text spotrebiteľskej zmluvy má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný, logicky usporiadaný. Zásada poctivosti sa vzťahuje aj na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Platí pritom, že aplikácia všeobecných obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách má nielen formálne, ale aj obsahové obmedzenia. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby ich nebolo potrebné prepisovať do každej zmluvy. Nemôžu však slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom napísanej forme dodávateľ ukryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné. Pokiaľ tak dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

9. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/396/2014 konštatoval, že v prípade všeobecných obchodných podmienok nie je splnená požiadavka písomnej formy, nakoľko tieto neboli podpísané žalovanou.

10. Uzavrel, že poplatky za plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, najmä administratívnoprávna agenda, a teda aj upomienky, sú neprijateľné, nakoľko slúžia na uspokojenie potrieb dodávateľa, nie spotrebiteľa a je z nich zrejмый vlastný ekonomický záujem žalobcu. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované nejaké protiplnenia. Z vyššie uvedených dôvodov zamietol žalobu v časti požadovaných poplatkov za upomienku.

11. Uviedol ďalej, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku na zaplatenie poplatku za upomienky a poplatku za prerušenie dodávky zemného plynu, nakoľko nepreukázal uzavretie individuálnej dohody o týchto zmluvných podmienkach. Odkazoval iba na obchodné podmienky a cenník, podľa ktorých tieto položky vyúčtoval, avšak zo žiadneho ustanovenia samotnej zmluvy nevyplýva súhlas žalovanej na aplikáciu týchto ustanovení na ich zmluvný vzťah. Z obchodných podmienok navyše ani nevyplýva povinnosť odberateľa zaplatiť poplatok za prerušenie dodávky. Strany sporu sa nedohodli na vyššie uvedených poplatkoch, žalobca nepredložil žiaden dôkaz, žeby išlo o poplatky medzi stranami sporu zmluvne a výslovne dohodnuté, preto ich súd považoval za neprijateľné.

12. K poplatku za prerušenie dodávky zemného plynu súd ešte uviedol, že samotné prerušenie dodávky plynu je nástrojom žalobcu ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovanou, resp. zabrániť poskytovaniu aj ďalších služieb do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Prerušenie a obmedzenie je teda výlučným nástrojom ochrany samotného žalobcu a nie je to služba v prospech žalovanej. Zo všetkých týchto dôvodov žalobu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP. Aj keď žalovaná bola v spore úspešná, trovy konania jej nevznikli, žalobcovi pre jeho neúspech nevznikol nárok na náhradu trov konania, preto súd rozhodol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania. Po citácii ust. § 59 ods. 1 písm. g/ zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a § 82

ods. 1 písm. g/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, ktoré definujú neoprávnený odber plynu, poukázal na čl. IV bod 4 a 5 obchodných podmienok, v zmysle ktorých bol oprávnený účtovať odberateľovi cenu aj za tie služby a výkony súvisiace s dodávkou plynu, ktoré neboli zahrnuté v cene za združenú dodávku plynu a odberateľ bol povinný zaplatiť dodávateľovi plynu spolu s cenou za združenú dodávku plynu aj ďalšie s predmetom zmluvy súvisiace platby, ak svojim odberom plynu alebo iným konaním, resp. nekonaním spôsobil vznik skutočnosti a potrebu uskutočnenia ďalších úkonov (služieb) spoplatňovaných podľa príslušného cenníka. S poukazom na čl. VII bod 3 obchodných podmienok uviedol, že má právo požiadať distribučnú spoločnosť o prerušenie alebo obmedzenie distribúcie plynu do odberného miesta v prípadoch určených všeobecne záväzným predpisom alebo zmluvou. V tomto konaní si uplatňoval nárok na zaplatenie dlžnej sumy 19,55 € s príslušenstvom za dodávky plynu, čo preukazuje, že faktúra za dodávku plynu nebola uhradená, a teda žalovaná je neoprávneným odberateľom plynu. V zmysle čl. VII bod 5 obchodných podmienok bola povinná uhradiť náklady spojené s prerušením, prípadne následným obnovením distribúcie a dodávky plynu v zmysle Cenníka externých služieb a výkonov, platného v čase prerušenia alebo obnovenia dodávok. Žalobca bol teda oprávnený prerušiť dodávky plynu pre nesplnenie finančných záväzkov žalovanej. Prerušenie odberu plynu síce predstavuje prostriedok ochrany žalobcu voči neoprávnenému odberu, avšak žalobca pristupuje k prerušeniu na odbernom mieste jedine v prípade neplnenia zmluvných povinností odberateľom. Zdôraznil, že tento nárok si uplatnil ako náhradu škody a na ten účel predložil súdu zápis o prerušení dodávky plynu. Rovnako náklady na upomienky si uplatnil titulom náhrady škody. Predložil zároveň súdu Cenník externých služieb, obsahom ktorého je aj cena za úkon prerušenia dodávky zemného plynu na odbernom mieste, ako aj cena za vystavenie a zaslanie upomienok. Predmetný cenník, ako aj obchodné podmienky boli súčasťou zmluvy, pričom žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že s predmetným cenníkom sa oboznámila. Prerušenie dodávky zemného plynu vykonáva prevádzkovateľ distribučnej siete - SPP - distribúcia, a.s., Bratislava, a to na základe požiadavky žalobcu ako dodávateľa zemného plynu v prípade, že odberateľ nezaplatí faktúru za dodávku plynu. Túto cenu uhrádza žalobca prevádzkovateľovi distribučnej siete. S prerušením dodávky zemného plynu sú teda spojené náklady prevádzkovateľa distribučnej siete a následne žalobcu, ktoré predstavujú škodu, pričom táto škoda je reakcia na konanie žalovaného v rozpore so zmluvou a obchodnými podmienkami. Z týchto dôvodov navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie.

15. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

17. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.novembra 2019 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 12.novembra 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

19. K žalobcom namietanému odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

21. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo navrhnuté a ani nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým

zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že zmluva o dodávke plynu, uzavretá medzi stranami sporu dňa 25.9.2014, neobsahuje zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalobcu účtovať žalovanej poplatky/náklady za upomienky a poplatky/náklady za prerušenie dodávky zemného plynu v zmysle Cenníka externých služieb a výkonov.

24. Žalobca nepreukázal vznik záväzku žalovanej uhradiť mu účtované poplatky/náklady.

25. Navyše, ak sa jedná o poplatky, tieto nemôžu byť súčasťou obchodných podmienok/cenníka dodávateľa, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy.

26. Obchodné podmienky spotrebiteľských zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického, vysvetľujúceho charakteru, nemajú slúžiť na to, aby dodávateľ do nich skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, ktoré môžu uniknúť jeho pozornosti (viď. napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/58/2019 z 19.6.2019).

27. K argumentácii žalobcu, že náklady spojené so zasláním upomienok a náklady spojené s prerušením dodávky plynu vo výške určenej Cenníkom externých služieb a výkonov (s ktorými sa žalovaná oboznámila, čo potvrdila podpisom zmluvy a cenník sa stal súčasťou zmluvy) si uplatnil ako náhradu škody, odvolací súd nasledovne:

28. Zo zmluvy o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti vyplýva, že jej súčasťou je odkaz na „Cenník plynu pre odberateľov kategórie domácnosť“ a „Obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu v domácnosti“, ktoré podľa obsahu zmluvy sú uverejnené na internetovej stránke dodávateľa, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a odberateľ sa oboznámil s ich obsahom.

29. Obsah takto koncipovanej zmluvy vzbudzuje pochybnosti hraničiace s istotou, že spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nebol oboznámený s Obchodnými podmienkami poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu v domácnosti a Cenníkom plynu pre odberateľov kategórie domácnosť.

30. Z ust. § 82 ods. 5 zákona 251/2012 Z.z. o energetike vyplýva oprávnenie prevádzkovateľa distribučnej siete vykonať potrebné technické opatrenia v distribučnej sieti na účel zabránenia neoprávnenému odberu. Otázka nákladov spojených s prerušením distribúcie a dodávky plynu z dôvodov neplnenia povinnosti odberateľa je riešená v Obchodných podmienkach poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu v domácnosti s odkazom na Cenník externých služieb a výkonov platných v čase prerušenia dodávky.

31. V prejednávanej veci žalovaná podpísala zmluvu o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti, v nej vyslovila súhlas s „Obchodnými podmienkami poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu v domácnosti“ a „Cenníkom plynu pre odberateľov kategórie domácnosť“. Žalobcom uvádzaný Cenník externých služieb a výkonov nie je obsahom Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu v domácnosti, ktorý obsahuje iba odkaz na tento cenník.

32. Úhrada nákladov spojených s prerušením dodávky plynu je konkrétne obsiahnutá v článku VII bod 5 obchodných podmienok, v zmysle ktorého náklady spojené s prerušením, prípadne s následným obnovením distribúcie a dodávky plynu z dôvodov neplnenia povinností odberateľa je odberateľ povinný nahradiť dodávateľovi v zmysle Cenníka externých služieb a výkonov, platného v čase prerušenia alebo obnovenia dodávky.

33. Tieto obchodné podmienky neboli žalovanou podpísané, žalovaná sa na úhradu týchto nákladov nezaviazala ani v zmluve, či v jej dodatkoch, a preto správne súd uzavrel, že zaplatenie poplatku (správne náhrada nákladov) za prerušenie dodávky plynu nebolo zmluvne dohodnuté.

34. Uvedené náklady predstavujú škodu, ktorá vznikla žalobcovi tým, že uhradil paušálne stanovený poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky zemného plynu žalovanej z titulu neoprávneného odberu.

35. Ust. § 82 ods. 2 zákona 251/2012 Z.z. ukladá odberateľovi, ktorý neoprávnené odoberal plyn, uhradiť dodávateľovi plynu skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla, ako aj ušlý zisk. Keďže dodávateľovi v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vznikol nárok voči odberateľovi na náhradu škody, pri uplatňovaní tohto nároku bol žalobca povinný preukázať vznik škody v uplatňovanej výške.

36. Výšku škody však žalobca nepreukázal a Cenník externých služieb a výkonov nie je pre žalovanú záväzný, keďže nebol súčasťou zmluvy a podpisom zmluvy nepotvrdila, že sa s týmto cenníkom oboznámila a že sa zaviazala uhradiť náklady spojené s prerušením dodávky plynu vo výške stanovenej cenníkom.

37. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaná podpísala zmluvu o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti a v nej vyslovila súhlas s Obchodnými podmienkami poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu v domácnosti a Cenníkom plynu pre odberateľov kategórie domácnosť, avšak Cenník externých služieb a výkonov nie je obsahom ani vyššie uvedených podmienok, ani Cenníka plynu pre odberateľov kategórie domácnosť.

38. Naviac žalobca si nárok na úhradu nákladov súvisiacich s vykonaním technických opatrení za účelom zabránenia neoprávneného odberu plynu neuplatňoval ako nárok na náhradu škody. Hodnotil ich ako náklady stanovené fixnou sumou, bez ohľadu na skutočnú výšku nákladov, vyplývajúcu z Cenníka externých služieb výkonov. Za takýchto okolností ide o poplatok, s ktorým žalovaná nebola oboznámená a nemohla ani ovplyvniť jeho výšku. Keďže tieto náklady nie sú nákladmi za dodávku plynu, toto zmluvné dojednanie by mohlo byť platné iba za podmienky, že by bolo súčasťou zmluvy, resp. išlo by o dohodu podpísanú oboma stranami.

39. V danom prípade k uzavretiu takejto dohody nedošlo, preto odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že tieto poplatky neboli individuálne dojednané.

40. Poplatky za upomienky správne súd vyhodnotil ako poplatky, ktoré neboli zmluvne dojednané a pokiaľ žalobca argumentuje, že si ich uplatnil titulom náhrady škody v paušálnej výške stanovenej Cenníkom externých služieb, odvolací súd rovnako konštatuje, že výšku škody žalobca nepreukázal a cenník nie je pre žalovanú záväzný.

41. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje odôvodnenie napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, potvrdil.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

43. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej trov odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).